

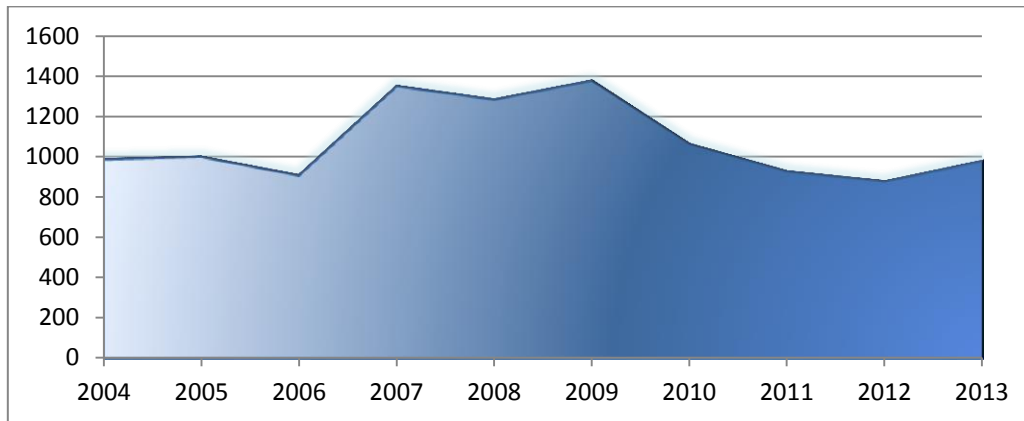
Morbiditate profesională în România anul 2013

Dr. Adriana Todea, Dr. Felicia Popescu, Dr. Lavinia Călugăreanu – CNMRC

În domeniul medicinei muncii s-au urmărit tendințele evolutive ale morbidității profesionale în România sub forma incidenței cazurilor de boli profesionale, interrelația acestora cu expunerea la factorii de risc profesionali din mediul de muncă, dinamica modificărilor în timp ale structurii clasice, precum și preocupările medicilor de medicina muncii privind depistarea acestor boli.

Schimbările ivite în tabloul patologiei specifice profesionale sunt legate de schimbările economice din România, de modificările apărute în profilul și distribuția forței de muncă, evoluția șomajului, ca și de alte aspecte specifice.

Morbiditatea profesională a cunoscut variații semnificative în ultimii 10 de ani conform graficului următor:

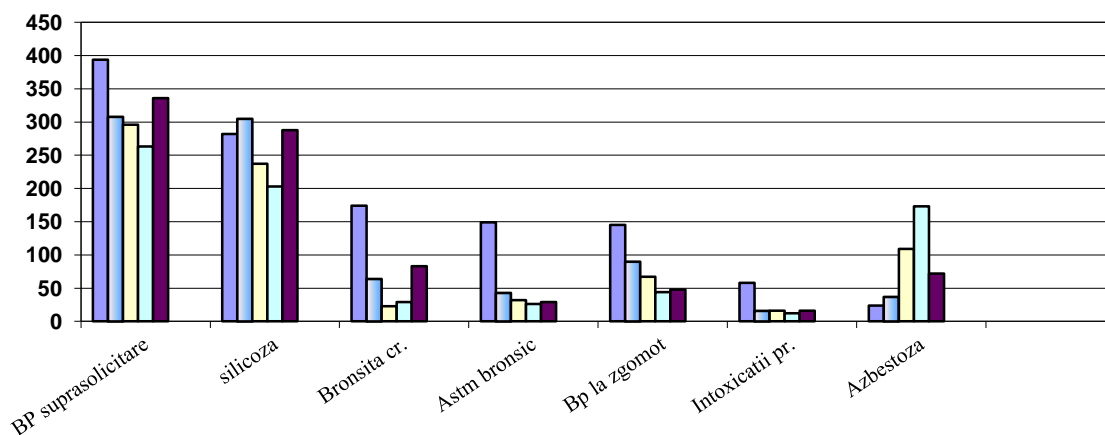

Grafic 1. Evoluția numărului de boli profesionale declarate în perioada 2004-2013

Se observă că numărul cazurilor noi declarate de boală profesională are o ușoară tendință de creștere cu 10% în anul 2013 față de anul precedent.

Situația bolilor profesionale **pe entități morbide** a avut următoarea structură:

Grafic 2. Repartiția cazurilor noi de boli profesionale pe entități morbide în perioada ultimilor 5 ani (2009-2013)

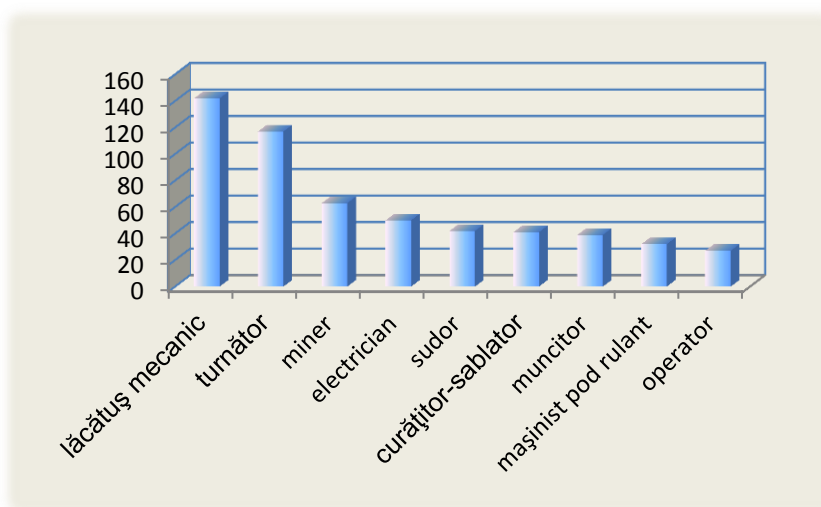
Bolile profesionale provocate de suprasolicitarea aparatului locomotor s-au situat la un nivel la fel de ridicat ca în anul 2012, (336 cazuri), pe primul loc în structura morbidității și în concordanță cu tendințele mondiale. Silicoza înregistrează o creștere și se situează pe locul al doilea în structura morbidității. O creștere semnificativă înregistrează cazurile de bronșită cronică (situate pe locul trei), în timp ce azbestoza înregistrează o scădere ca număr de cazuri și ocupă locul patru.

Analiza **repartiției numerice a cazurilor pe ramuri de producție** arată că în România, în 2012, cele mai multe cazuri de îmbolnăvire au fost declarate în ramura industriei metalurgice, a extracției cărbunelui superior și inferior și a celei de fabricare a mașinilor și a utilajelor.

Repartiția cazurilor de boli profesionale pe județe arată faptul că județele cu cea mai mare morbiditate profesională au fost: Dolj, Prahova, Hunedoara, București și Gorj.

Repartiția cazurilor noi de boală profesională pe ocupații evidențiază faptul că primele 5 profesii la care s-au înregistrat cele mai numeroase cazuri de boală profesională au fost reprezentate de: lăcătuș mecanic (142 cazuri), turnător (117 cazuri), miner (63 de cazuri), electrician (50 de cazuri) și sudor (42 de cazuri).

Grafic.nr. 3. Repartiția cazurilor noi de boală profesională pe ocupații

Variațiile mari numerice ale cazurilor noi de îmbolnăvire profesională declarate pot fi explicate prin următoarele criterii obiective:

- există diferențe ale nivelului de industrializare între județe;
- există trăsături proprii ramurii și tipului de industrie din fiecare județ;
- județe fără medici specialiști de medicina muncii la nivel de D.S.P;
- în condițiile unor schimbări rapide la nivel economic, a devenit extrem de dificilă posibilitatea unor evidențe corecte a angajaților expuși la noxe profesionale.